

Wendy no volia venir

Als nois que els Reis d'Orient els regalaren un teatret de joguina, els van obrir les portes a la fantasia i el llenguatge. De grans esdevingueren feliços autors teatrals.

Aquest teatre fantasiós que és espill i evasió, que es torna festa del moviment i del llenguatge. Aquesta capbussada en la infància viscuda i mig oblidada és a la base de l'obra de Josep Maria Benet i Jornet. Catarsi i emoció, el teatre sobrepassa moltes de les arts i sobrepassa els jocs esportius retransmesos per la televisió.

A Barcelona s'ha estrenat de poc una nova sala de teatre al Poblenou: la Sala Beckett. Podríem dir que és una altra sala de teatre alternatiu, que presenta la singularitat que s'hi cursen estudis d'escriptura teatral. A la sala de baix de la Sala Beckett s'hi representa *La desaparició de Wendy*, una antiga peça de Josep Maria Benet i Jornet, dirigida ara per Oriol Broggi, que en treu llustre. N'ha fet una obra brillant, festosa, alegre, bullanguera, complaent.

L'obra és teixida sobre un fil argumental prim, una tumultuosa i confusa adaptació al teatre d'aficionats de dos relats fundadors de l'imaginari infantil: primer, el mite de Peter Pan; després, per una penosa falta de diners i escenaris, la peça esdevé una versió esbojarrada de *La ventafocs* en versió masculina i acaba sent un aprofundiment en les raons d'una profunda inadaptació al món adult.

El millor de l'obra és l'humor, l'onirisme, les evocacions senti-

DAVID RUIRANO / SALA BECKETT

mentals, els *revivals* musicals i una *troupe* d'actors joves d'una talla més que notable. Formidable, diria.

Tanmateix, si cerquem en aquesta obra l'excel·lència canònica del gran dramaturg, no la trobarem. Si hi valorem allò que s'hi representa –les vel·leïtats, canvis i mutacions d'una generació– sentirem un gran alleujament i potser el cor se'ns estovarà sentimentalment. Ens hi veurem reflectits.

Veig el teatre com una forma de vida més intensa, com una felicitat comunitària espiritual d'una ciutat i d'un idioma que no posseeix ni estat ni

L'OBRA DE JOSEP MARIA BENET I JORNET, DIRIGIDA PER ORIOL BROGGI A LA SALA BECKETT, ES POT VEURE FINS AL 8 DE GENER

ha posseït cort, en l'edat moderna. Hi veig com un espai excel·lent per a la representació i l'humor. Com una obertura psicològica i mental en un temps estancat i mig mut, que és el nostre.

Wendy es va esfumar en la boira de la infància. Ara passejant per la ciutat de Barcelona, Wendy es torna una mà càlida en un món que ha canviat i ha de canviar més.